

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/347/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112238527
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112238527.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou, v právnej veci navrhovateľky: K. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. Č.. XXXX/XX, V. W. Y., proti odporkyni: L. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č. Č.. XXXX/XX, V. W. Y., právne zastúpená JUDr. Zdenkou Hulmanovou, advokátkou so sídlom Kysucká cesta č. 3, Žilina, o zaplatenie 1.507,20 Eur, taktó

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľky **z a m i e t a**.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 288,84 eur priamo k rukám právnej zástupkyne odporkyne a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 31.10.2012 domáhala súdneho výroku, ktorým by súd v návrhu označenú odporkyňu zaviazal na zaplatenie sumy 1.923,54 Eur titulom náhrady škody. Svoj návrh skutkovo odôvodňovala tým, že odporkyňa bola Rozsudkom Okresného súdu Žilina odsúdená za spreneveru voči jej osobe, nakoľko jej spreneverila zariadenie do bytu. Rozsudkom okresný súd uznal odporkyňu z vinnú a odsúdil ju, avšak nebola jej priznaná žiadna náhrada škody. Preto žiada o svoje peniaze vo výške 1.507,29 Eur + žiadala aj zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 17,5% ročne ku dňu 06.04.2012 + 8,75% ročne ku dňu 06.10.2012. Spolu žiadala sumu 1.923,54 Eur.

Predmetným návrhom navrhovateľka žiadala okrem sumy 1.507,29 Eur priznať aj príslušenstvo, v ktorej jej časti bol žalobný návrh nejasný a neurčitý, preto súd uznesením č.k. 7C/347/2012-28 zo dňa 14.11.2012 pod následkom odmietnutia podania vyzval navrhovateľku na odstránenie vád. Zásielka, ktorou súd doručoval uvedenú výzvu navrhovateľke sa súdu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 21.12.2012, ktorý deň je v zmysle ustanovenia § 47 ods. 2 O.s.p. považovaný za deň doručenia uznesenia.

Tunajší súd uznesením č.k. 7C/347/2012-31 zo dňa 04.04.2013 podanie navrhovateľky v časti, v ktorej sa domáhala zaplatenia úroku z omeškania odmietol. Predmetom konania tak zostal žalobný návrh o zaplatenie 1.507,29 Eur.

Odporkyňa sa k podanému návrhu vyjadrila písomne prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podaním doručeným súdu dňa 12.06.2013, v ktorom uviedla, že návrh je nedôvodný, nejasný, nezrozumiteľný a neúplný. Z návrhu nie je zrejmé, čoho sa navrhovateľka domáha a zároveň nie je preukázané na základe čoho požaduje, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť 1.507,29 Eur. Z uvedených dôvodov navrhovala návrh navrhovateľky zamietnuť.

Na pojednávanie vytyčené dňa 11.09.2013 sa navrhovateľka nedostavila. Ku dňu pojednávania súd nemal doručené predvolanie na pojednávanie u navrhovateľky riadne vykázané. Zásielka s doručeným termínom sa súdu vrátila dňa 16.09.2013. Na pojednávanie dňa 28.10.2013 sa navrhovateľka nedostavila, svoju neprítomnosť telefonicky ospravedlnila dňa 28.10.2013 z dôvodu, že musí ísť k zubárovi, nakoľko má zápal okostnice a na pojednávanie sa nemôže dostaviť. Termín pojednávania bol odročený na deň 27.11.2013 spolu s výzvou na navrhovateľku, aby na pojednávaní predložila potvrdenie o návšteve zubára zo dňa 28.10.2013. Na pojednávanie vytyčené dňa 27.11.2013 sa navrhovateľka nedostavila, predvolanie na pojednávanie spolu s výzvou prevzala dňa 06.11.2013. Svoju neprítomnosť písomne neospravedlnila ani z dôležitého dôvodu nepožiadala o odročenie pojednávania. Zároveň súdu nepredložila ani potvrdenie o návšteve zubára zo dňa 28.10.2013. Súd preto podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával aj v neprítomnosti navrhovateľky.

Na pojednávaní dňa 27.11.2013 odporkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vzniesla námietku premlčania voči uplatnenému návrhu, pričom poukazovala na to, že ide o nárok na náhradu škody s tým, že navrhovateľka podala návrh po uplynutí dvojročnej zákonnej lehoty potom ako sa o vzniku škody a o tom, kto jej škodu spôsobil dozvedela. Poukazovala na to, že navrhovateľka sa prvýkrát o škode dozvedela vtedy, keď odporkyňa telefonicky vyzývala na vrátenie vecí a to bolo dňa 17.10.2008. Toto uvádzala aj do zápisnice v trestnom konaní. V trestnom konaní si riadne nárok na náhradu škody neuplatnila, teda neuplatnila si ho do skončenia vyšetrovania. Uplatňovala si ho až na hlavnom pojednávaní pred súdom, a preto ani trestný súd už o tomto nerozhodoval. Navrhovateľka osobne podala trestné oznámenie dňa 18.10.2008. Ďalej právna zástupkyňa poukazovala na to, že pred tunajším súdom bolo vedené konanie sp. zn. 13C/75/2008, kde navrhovateľka taktiež v pozícii navrhovateľky žalovala K. R. o zaplatenie sumy 499.276,- Sk. Ivan Just bol vlastníkom vecí a to konkrétne tých vecí, z ktorých bola nakoniec odporkyňa odsúdená za spreneveru a o ktorých navrhovateľka tvrdila, že patria jej. V tomto konaní Ivan Just ako odporca vzniesol kompenzačnú námietku s tým, že navrhovateľka túto kompenzačnú námietku uznala a to bolo dňa 14.04.2009 a teda najneskôr od tohto dňa jej mohla vzniknúť škoda a od tohto dňa si mohla uplatňovať náhradu škody voči odporkyni. Navrhovateľka však podala žalobu na súd dňa 31.10.2012, teda po uplynutí subjektívnej dvojročnej premlčacej doby. Podľa názoru právnej zástupkyne odporkyne uplynula jej však aj objektívna trojročná premlčacia doba. Znalosť o tom, v akej výške škoda vznikla nadobudla navrhovateľka najneskôr zo znaleckého posudku, ktorý bol zabezpečovaný v trestnom konaní a tento bol zo dňa 29.01.2009.

Súd na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami, ktoré si zabezpečil v rámci prípravy pojednávania a to z pripojeného spisu 13C/75/2008 a z pripojeného spisu 1T/73/2009 a z pripojeného vyšetrovacieho spisu č. ČVS:ORP-2176/KM-CA-2008 a to najmä:

Zo spisu 13C 75/2008:

- Návrh
- Vyjadrenia z čl. 21
- Vznesenie kompenzačnej námietky z čl. 29 zo dňa 15.12.2008
- Vyjadrenie zástupcu navrhovateľky na pojednávaní dňa 14.04.2009 na čl. 139, kde uznal kompenzačnú námietku odporcu a to pokiaľ ide o hnutelné veci, koženú sedáciu súpravu s kreslom tmavomodrej farby, komodu s botníkom bielej farby, DVD prehrávač AIWA, videorekordér Panasonic, 4 chrómové stoličky
- Späťvzatie návrhu z čl. 147
- Dohoda o urovnaní z čl. 148
- Uznesenie súdu o zastavení konania.

Zo spisu 1T 73/2009:

- Rozsudok zo dňa 21.03.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.04.2011

- Zápisnica z hlavného pojednávania zo dňa 20.10.2010.

Z vyšetrovacieho spisu č. ČVS:ORP-2176/KM-CA-2008:

- Zápisnica o trestnom oznámení,

zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľka dňa 20.10.2008 podala na OO PZ v Kysuckom Novom Meste trestné oznámenie na odporkyňu, ktoré odôvodňovala tým, že dňa 15.07.2008 odporkyni požičala koženú sedačku tmavomodrej farby 3+2+1, štyri kusy chromovaných stoličiek s koženým čalúnením, video AIWA striebornej farby a DVD prehrávač Philips striebornej farby. Požičala jej to za tým účelom, aby jej pomohla s tým, že ich vráti v pôvodnom stave po tom, čo tieto veci bude žiadať späť. Avšak po viacerých jej žiadostiach jej uvedené veci nevrátila, čím jej spôsobila škodu minimálne 8.000,- Sk. Uznesením OR PZ Čadca č. ČVS:ORP-2176/KM-CA-2008 zo dňa 12.11.2008 bolo proti odporkyni vznesené obvinenie za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 1T 73/2009-301 zo dňa 21.03.2011 uznal odporkyňu za vinnú z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 12 Trestného zákona, ktorý spáchala tým, že v presne nezistený deň v období od 01.07.2008 do 15.07.2008 si K. Q. (navrhovateľka) v byte L. Š. (odporkyňa) v Kysuckom Novom Meste na ul. W.W. Č.. XXX/XX s jej súhlasom uskladnila koženú sedáciu súpravu 3+2+1 tmavomodrej farby, štyri chromované stoličky s koženým čalúnením, DVD prehrávač AIWA HT-DV 90 a video Panasonic s tým, že L. Š. si tieto veci buď odkúpi alebo ich na požiadanie vráti K. Q.. K odkúpeniu vecí L. Š. nedošlo a K. Q. dňa 17.10.2008 telefonicky vyzvala L. Š., aby jej tieto veci vrátila, že si pre ne príde, na čo L. Š. reagovala tak, že žiadne veci nemá a že jej neotvorí, pričom doteraz L. Š. K. Q. tieto veci nevrátila, čím K. Q. spôsobila škodu vo výške 1.507,29 Eur. Teda prisvojila si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu, za čo bola odsúdená na trest povinnej práce vo výmere 150 hodín. Súd navrhovateľku s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 6.4.2011. Hodnotu vecí pre účely trestného konania ustálil znalec PaeDr. Imrich Černý v odbornom vyjadrení č. 8/2009 zo dňa 29.01.2009. Vyjadroval sa k cene jednotlivých vecí k dátumu 15.07.2008. S prihliadnutím na výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo znalcovi pri jeho výsluchu uložené, aby vypracoval doplnok k odbornému vyjadreniu s tým, aby bola určená hodnota oceňovaných vecí ku dňu 17.10.2008, kedy mala poškodená obžalovanú telefonicky vyzvať na vrátenie vecí. V doplnku k odbornému vyjadreniu č. 8/2009 zo dňa 29.11.2010 stanovil znalec celkovú všeobecnú hodnotu vecí ku dňu 17.10.2008 sumou 1.507,29 Eur. Z odôvodnenia predmetného trestného rozsudku zo strany 18 vyplýva, že súd sa oboznámil aj s pripojeným spisovým materiálom Okresného súdu Žilina sp. zn. 13C 75/2008, ktoré konanie bolo vedené medzi poškodenou - navrhovateľkou a K. R. a toto konanie bolo ukončené uzavretím súdneho zmiaru. V odôvodnení trestného rozsudku na strane 19 súd konštatuje, že obžalovaná svojím protiprávnym konaním naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. Porušila tým objekt chránený trestným zákonom, ktorým je vlastníctvo inej veci, respektíve oprávnená držba veci (poškodená v čase spáchania skutku síce nebola vlastníčkou veci, ale na základe písomnej dohody uzatvorenej medzi poškodenou a K. R. možno poškodenú považovať za dobromyseľnú držiteľku vecí, teda veci mala v oprávnenej držbe). Obžalovaná konala v priamom úmysle podľa § 15a Trestného zákona a svojím protiprávnym konaním poškodenej spôsobila škodu, ktorá je v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou. Z odôvodnenia trestného rozsudku na strane 24 vyplýva, že poškodená si v tomto trestnom konaní uplatnila náhradu škody voči obžalovanej až na hlavnom pojednávaní. V prípravnom konaní do skončenia vyšetrovania si voči obžalovanej náhradu škody neuplatnila. Vzhľadom na to, že poškodená si náhradu škody voči obžalovanej riadne a včas neuplatnila, teda náhradu škody si neuplatnila do skončenia vyšetrovania, súd postupom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. V tejto súvislosti súd dal do pozornosti ustanovenie § 46 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého návrhu na náhradu škody musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok

na náhradu škody uplatňuje. O uvedenom bola pritom poškodená opakovane poučená pri výsluchu v prípravnom konaní ako to vyplýva zo zápisníc o jej výpovedí na polícii.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13C 75/2008 súd zistil, že dňa 07.04.2008 podala navrhovateľka K. Q. proti odporcovi K. R. návrh o zaplatenie 499.276,- Sk s prísl. titulom vrátenia zálohy na kúpu dvojizbového bytu v Kysuckom Novom Meste na N. Č.. XXX/X, ktorá nakoniec nebola uzatvorená a ďalších plnení vzťahujúcich sa k predmetnému bytu. V predmetnom návrhu označený odporca doplňujúcim vyjadrením doručeným súdu dňa 15.12.2008 uviedol, že z bytu, ktorý mal byť predmetom kúpnej zmluvy a ktorý navrhovateľka aj dočasne užívala, odniesla hnutelné veci nachádzajúce sa v jeho výlučnom vlastníctve a to koženú sedáciu súpravu v aktuálnej hodnote 35.000,- Sk, komodu s botníkom v hodnote 3.000,- Sk, DVD prehrávač AIWA v hodnote 5.000,- Sk, videorekordér Panasonic v hodnote 4.000,- Sk, 4ks chrómových stoličiek v hodnote 3.000,- Sk, to sú veci spolu v hodnote 50.000,- Sk. Predmetné veci mu navrhovateľka nevrátila. Zároveň uviedol, že má vedomosť, že navrhovateľka na polícii tvrdí, že uvedené veci sú jej vlastníctvom, pričom z krádeže a sprenevery vecí obvinila tretiu osobu L. Š., u ktorej bolo vznesené obvinenie. Je však zrejmé, že za predmetné veci mu navrhovateľka nezaplatila žiadnu kúpnu cenu, nakoľko nikdy kúpnu zmluvu neuzatvorili a nedohodli sa ani na kúpnej cene, teda voči navrhovateľke má v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške peňažnej hodnoty uvedených hnutelných vecí odnesených navrhovateľkou spolu v sume 50.000,- Sk, ktorú týmto započítal proti žalovanej pohľadávke uplatnenému nároku o zaplatenie sumy 499.276,- Sk. Podaním doručeným súdu dňa 25.02.2009 sa navrhovateľka vyjadrila ku kompenzačným námietkam odporcu s tým, že pokiaľ ide o nehnuteľné veci odporcu, komodu s botníkom bielu v hodnote 3.000,- Sk mu vráti a so započítaním sumu 47.000,- Sk za ostatné hnutelné veci súhlasila. Suma 47.000,- Sk v prepočítaní na euro predstavuje sumu 1.560,11 Eur. V priebehu ďalšieho konania uzatvorili účastníci tohto konania dňa 04.05.2009 dohodu o urovaní, kde vo vzťahu k hnutelným veciam, ktoré boli predmetom kompenzačnej námietky v článku 3 ods. 2 zmluvné strany prehlásili, že hnutelné veci uvedené v kompenzačných námietkach podaných žalovaným pripadajú do vlastníctva žalobkyne s tým, že bielu komodu žalobkyňa vráti žalovanému do 15.05.2009. Na základe predmetnej dohody o urovaní, nakoľko účastníci si upravili vzájomné sporné nároky navrhovateľka podaním doručeným súdu dňa 05.05.2009 zobrala žalobu vedenú pod sp. zn. 13C 75/2008 späť. Tunajší súd uznesením č.k. 13C 75/2008-153 zo dňa 03.06.2009 konanie v uvedenej veci zastavil.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 135 ods. 1 veta tretia Občianskeho súdneho poriadku, ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe, v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za 10 rokov odo dňa keď došlo k udalosti, v ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu

konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Z vykonaného dokazovania z pripojeného trestného spisu mal súd za preukázané, že odporkyňa/ sa dopustila prečinu sprenevery, pričom navrhovateľke spôsobila škodu vo výške 1507,29 eur a za tento trestný čin bola vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Žilina uznaná za vinnú. S poukazom na ustanovenie § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, je súd pri náhrade škody viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto tento trestný čin spáchal.

Vzhľadom k tomu, že odporkyňa vznesla námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľky, primárne sa súd zaoberal otázkou premlčania tohto nárokov

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v ustanovenej dobe; na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Premlčanie je uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané, v dôsledku čoho môže povinný subjekt čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Účelom inštitútu premlčania je na jednej strane viesť oprávneného (veriteľa) k tomu, aby v prípade nesplnenia záväzku povinným (dlžníkom) zbytočne neodkladal uplatnenie svojho práva, na druhej strane poskytnúť dlžníkovi nástroj na obranu proti veriteľovi, ktorý svoje právo neuplatnil v stanovenej lehote. Premlčacou dobou sa rozumie doba, v ktorej musí byť vykonané právo, aby nedošlo k jeho premlčaniu. Vznesenie tejto námietky nemá za následok zánik samotného práva; dlžníkom účinne vznesená námietka premlčania bráni súdnej vymáhateľnosti premlčaného práva. Námietka premlčania môže byť úspešne uplatnená len za predpokladu, že sa veriteľ svojho práva behom premlčacej doby nedomáhal uplatnením na súde. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Ak súd zistí, že uplatnený nárok je premlčaný a dlžník vznesol námietku premlčania, súd už bližšie neskúma existenciu subjektívneho práva veriteľa.

Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle, a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a pre začatie jej plynutia je významný subjektívny prvok pozostávajúci z dvoch zložiek, a to kedy sa poškodený dozvie o škode, pričom sa vyžaduje preukázaná vedomosť poškodeného o vzniknutej škode určitého druhu a rozsahu do tej miery, aby mohol svoj nárok uplatniť v žalobnom návrhu na súde, pričom tento okamih sa nemusí kryť s okamihom škodnej udalosti, či s protiprávnym konaním a druhá zložka je, kedy sa poškodený dozvie o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Objektívna premlčacia doba ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, je 10 ročná a táto začne plynúť od okamihu škodnej udalosti. Objektívnu premlčaciu dobu nemožno prekročiť, hoci by boli ešte podmienky na plynutie subjektívnej premlčacej doby. Ak uplatnenie nároku na náhradu škody v občianskom súdnom konaní predchádzalo jeho uplatneniu v trestnom konaní, treba pri vnesenej námietke premlčania vychádzať zo zistenia, či nárok na náhradu škody v trestnom konaní bol uplatnený riadne, či poškodený v tomto konaní riadne pokračoval, či mu bola prisúdená celá náhrada škody alebo bol so svojimi nárokmi odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných a či v občianskom súdnom konaní uplatnil svoj nárok ešte včas v rámci plynutia premlčacej doby, respektíve bezprostredne po skončení trestného konania. Ak poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom a v tomto začatom konaní riadne pokračoval, premlčacia lehota sa zastaví a v priebehu tohto konania neplynie. Po skončení trestného stíhania, v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť uplatnenú škodu a poškodený bol vyzrotený o skončení stíhania, plynutie premlčacej doby pokračuje.

Navrhovateľka vyzvala odporkyňu na vrátenie vecí dňa 17.10.2008 a dňa 20.10.2008 podala na odporkyňu trestné oznámenie vo veci sprenevery jej vecí, v ktorom uviedla konkrétne veci, ktoré jej mala odporkyňa spreneveriť. K tomuto dňu mala teda navrhovateľka vedomosť, že došlo k vzniku škody, o tom kto za škodu zodpovedá ako aj rozsahu škody do tej miery, aby mohla svoj nárok uplatniť v žalobnom návrhu na súde, alebo v rámci vyšetrovania v trestnom konaní. Konkrétna výška škody - hodnota vecí pre účely trestného konania bola v priebehu vyšetrovania ustálená na základe odborného vyjadrenia ustanoveného znalca zo dňa 29.1.2009. Vedomosti navrhovateľky o výške škody zodpovedá

aj tá skutočnosť, že v konaní vedenom pod sp.zn. 13C 75/2008 navrhovateľka vo svojom vyjadrení zo dňa 25.2.2009 ku kompenzačnej námietke K. R., zo dňa 15.12.2008, ktorý bol vlastníkom predmetných vecí (ku dňu 17.10.2008 navrhovateľka bola oprávnenou držiteľkou tak ako to konštatoval súd v trestnom rozsudku) súhlasila so započítaním hodnoty vecí v sume 47.000,- Sk čo v prepočte na euro predstavuje sumu 1560,11 Eur . Ku dňu 25.2.2009 mala navrhovateľka nepochybne vedomosť o výške škody, ktorá jej vznikla. Dohodou o urovaní zo dňa 4.5.2009 vzťahujúcou sa ku konaniu sp.zn. 13C 75/2008 nakoniec navrhovateľka a K. R. prehlásili, že hnutelné veci uvedené v kompenzačných námietkach podaných K. R. pripadajú do vlastníctva navrhovateľky. V priebehu vyšetrovania do jeho skončenia si navrhovateľka mohla uplatniť náhradu škody v trestnom konaní, toto však navrhovateľka napriek tomu, že zo strany vyšetrovateľa bola viackrát poučená naposledy pri výsluchu dňa 10.3.2009 (č.l. 20 vyšetrovacieho spisu) neurobila. Navrhovateľka si v trestnom konaní uplatnila náhradu škody voči odporkyni ako obžalovanej až na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to, že navrhovateľka ako poškodená si náhradu škody voči odporkyni riadne a včas neuplatnila, teda náhradu škody si neuplatnila do skončenia vyšetrovania, súd postupom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. V trestnom konaní nedošlo k riadnemu uplatneniu náhrady škody, a teda ani k spočítaniu subjektívnej premlčacej doby v zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľka najneskôr dňom 25.2.2009, keď uznala kompenzačnú námietku vlastníka vecí mala vedomosť o tom, že jej vznikla škoda, v akej výške a kto jej ju spôsobil. Dvojročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie práva na súde začala plynúť navrhovateľke najneskôr dňom 25.2.2009 a uplynula dňom 25.2.2011, navrhovateľka podala návrh na súd až dňa 31.10.2012, po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Odporkyňa sa premlčania tohto nároku v rámci občianskoprávneho konania riadne dovolala. Z tohto dôvodu súd musel prihliadnuť na námietku premlčania a premlčané právo nemohol navrhovateľke priznať.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. odporkyňa bola v konaní úspešná, má preto právo na náhradu trov konania proti neúspešnej navrhovateľke. Odporkyňa si v konaní uplatnila trovy konania v súvislosti s právnym zastupovaním, ktoré si právna zástupkyňa vyčíslila v písomnej špecifikácii doručenej súdu dňa 29.11.2013 v celkovej výške 288,84 eur, a to nasledovne:

Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10, ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 je - 71,37 Eur.

Náhrada výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 je:

- 7,81 Eur pre rok 2013.

Rozpis úkonov právnej služby:

- prevzatie vecí a príprava zastupovania dňa 19.04.2013
- písomné podanie na súd zo dňa 12.06.2013
- účasť na pojednávaní odročenom bez prejednávania veci dňa 11.09.2013
- účasť na pojednávaní odročenom bez prejednávania veci dňa 28.10.2013
- účasť na pojednávaní dňa 27.11.2013.

Čo predstavuje:

Podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z.

1. podľa § 14 ods. 1 písm. a/ - prevzatie a príprava zastúpenia - sumu 71,37 Eur a sumu 7,81 Eur
2. podľa § 14 ods. 1 písm. b/ - písomné podanie na súd - suma 71,37 Eur a sumu 7,81 Eur
3. podľa § 14 ods. 5 písm. b/ - zastupovanie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednaní vecí - sumu 17,84 Eur, sumu 7,81 Eur
4. podľa § 14 ods. 5 písm. b/ - zastupovanie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednaní vecí - sumu 17,84 Eur, sumu 7,81 Eur
5. podľa § 14 ods. 1 písm. c/ - účasť na pojednávaní - sumu 71,37 Eur a sumu 7,81 Eur.

Súd preskúmal uplatnené trovy právneho zastúpenia čo do rozsahu poskytnutých právnych služieb ako aj ich finančného vyčíslenia podľa Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. a dospel k záveru, že tieto boli vyčíslené v súlade s citovanou vyhláškou, s konkrétnymi zákonnými ustanoveniami uvedenými v písomnej špecifikácii. Na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 288,84 eur súd zaviazal v spore neúspešnú navrhovateľku v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).